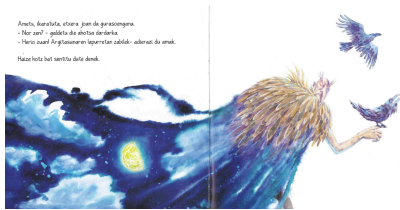

L'Orantzaro, de la foscó a la llum.

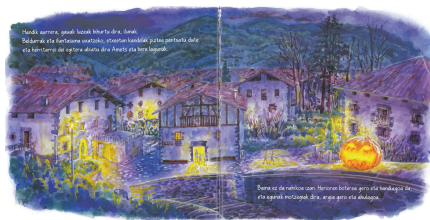
(Itzulpena: Marta Martínez)

La nit ha arribat i ha enfosquit Leitzza. Uns nens juguen, riuen i salten, i sembla que la foscó tardorenca formi part dels seus jocs. De sobte, uns ulls vermells brillen en la penombra i els nens, espantats, s'esgarriren.

L'Amets, atemorit, corre cap a casa amb els seus pares.
—Qui era? —pregunta amb la veu tremolosa.
—Era l'Herio! Ens està robant la llum
—respon la mare. Tots senten el vent fred.

Des d'aquell moment, les nits es fan cada vegada més llargues i

fosques.

Per espantar la por i la foscó, decideixen encendre espelmes a les cases, i l'Amets i els seus amics avisen a tots els veïns.

Però no n'hi ha prou. El poder d'Herio creix cada cop més i els dies són massa curts, la llum és cada vegada més feble.

Els nens del poble, acudeixen a la masia de l'àvia de l'Amets a demanar ajuda i li expliquen el que ha passat. L'àvia rumia en silenci.

— A Leitzalarrea hi vivia Maimur, la força de la mare terra i de

la natura. Heu d'anari-hi, potser encara la hi trobeu – els diu.

Se'n van a buscar a Maimur i, finalment, la troben a la cova d'Elun.

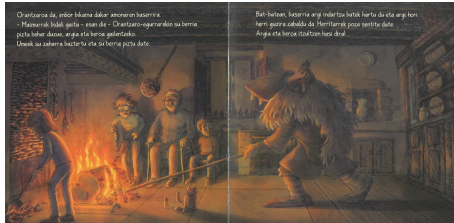
—Maimur, necessitem la teva ajuda! —li expliquen tot el què ha passat amb l'Herio.

Maimur els torna una mirada profunda i respon amb un suau i lluminós somriure:

—Sí, us ajudaré. Faré treballar l'Orantzaro i els galtzagorris.

A les nits, el fred i la foscor ho dominen tot. El vent xiula i a la llunyania ressona un so que sembla l'udol d'un llop. L'hivern ha arribat!
A la distància, apareixen dos ulls vermells: algú s'apropa!

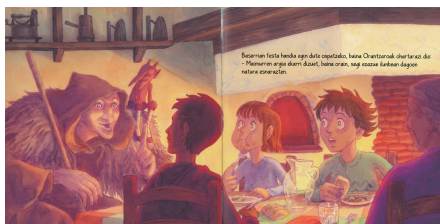

És l'Orantzaro, que porta un tronc magnífic a la masia de l'àvia.

—Ens envia Maimur —diu—. Amb aquesta llenya de l'Orantzaro heu d'encendre un foc nou, perquè la llum i la calor tornin a regnar. Els nens apaguen el foc vell i

encenen el foc nou.

De sobte, una llum intensa envolta la masia i s'escampa per tota la vall. Els habitants se senten plens d'alegria. La llum i la calor comencen a tornar!

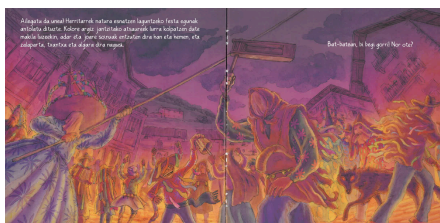
A la masia celebren una gran festa, però l'Orantzaro els adverteix:

—Us he portat la llum de Maimur, però ara heu de continuar despertant la natura, que encara dorm embolcallada en la foscor.

Com podran despertar-la?

L'Amets i els seus amics pensen a fer servir el so i el color. Tots els veïns es preparen recollint robes ben acolorides i objectes que fan soroll: banyes, carraques, esquelles, cascavells, bastons llargs...

Ha arribat el moment! Els habitants organitzen dies de festa per ajudar a despertar la natura. Els joves, vestits amb colors vius colpegen el terra amb bastons llargs, s'escolten sons de banyes i esquelles per tot arreu, i el brogit, les bromes i les rialles omplen l'ambient.

De sobte, dos ulls vermells! Qui serà?

Un llop d'ulls vermells apareix al poble, acompanyat de les criatures de la natura. La Mare Terra està aquí, s'ha despertat!

Els veïns volen atrapar el llop i domesticar-lo perquè protegeixi el poble. Però l'Amets i els seus amics entenen de seguida que no se'l pot i juntament amb les altres criatures, ajuden el llop a fugir perquè pugui viure en llibertat i segueixi el seu propi camí

L'ambient festiu continua al poble: la natura s'ha despertat i la llum

ha tornat.

És primavera a Leitzu.